

til at hedde, er ikke Andet end en Overførelse paa Valgmandsvalgene til Landsthinget af den Bestemmelse, som for Folkethingsvalgene allerede findes i Valglovens § 34, og denne Bestemmelse er ganske almindelig, nemlig, at der kunne tilforordnes Valgere til, foruden Valgbestyrrelsens andre Medlemmer, at deeltage i de ved Valgene foregaaende Forretninger; jeg skjønner derfor ikke, hvorfor en saadan Overførelse, der i og for sig er uden Betænkelighed, skulde indskrænkes alene til Kjøbenhavn. Jeg har ogsaa en anden, skjønt mindre betydelig Indvending mod Forslaget under Nr. 1. Det hedder nemlig der, at „Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn bemyndiges til, af hver enkelt Kredses Valgere at tilforordne Valgbestyrrelsen i hver af Stadens 9 Valgkredse saamange Mænd, som, foruden Valgbestyrrelsens Medlemmer, maatte behøves etc.“; men der er ikke nævnt det Tilfælde, som egentligt er Lovens Gjenstand, naar det nemlig bliver fornødent at dele Kredse i flere Afdelinger. Det er det, der egentligt har givet Anledning til Loven, som ogsaa staaer i Udkastet, saaledes som det er affattet, at Communalbestyrelserne kunne dele Valgkredse i flere Afdelinger og, hvilket staaer i naturlig Forbindelse dermed, vælge flere Mænd udenfor Valgbestyrrelsen; men i Forslaget under Nr. 1 er udelukket denne første Deel, i den Formening, at dette kunde skee uden al Skade, da det allerede staaer i Valglovens § 42; man har ikke i Forslaget under Nr. 1, saaledes som i Nr. 3, optaget Bemyndigelsen til at tilforordne flere Valgere. I Nr. 3 hedder det nemlig, at, naar det findes fornødent at dele en Valgmandskreds i flere Afdelinger, saa kunne der tilforordnes flere Medlemmer, hvorimod Forslaget under Nr. 1 ikke nævner denne Betingelse; derfor forekommer det mig i det Hele taget, at Forslaget under Nr. 3 fortjener Bifald. Jeg veed ikke, om det maatte være mig tilladt at berøre det Forslag, som blev omtalt af den ærede Ordfører, med Hensyn til en Forandring i Valglovens § 43?

Formanden: Jeg seer ikke Noget til Hinder derfor; Sagen kan kun ikke komme til Afstemning i dette Møde.

Indenrigsministeren: Det var kun med Hensyn til det Udtryk i Forretningsordenen, at det kun er de Endringsforslag, som

er stillede, der kunne drøftes, at jeg havde nogen Tvivl. Det er imidlertid heller ikke min Hensigt at gaae yderligere ind paa dette Forslag; jeg skal kun tillade mig at anføre dette Punkt som en Understøttelse for Forslaget under Nr. 3. Der ligger nemlig til Grund for det Forslag, som kan forventes at ville komme til § 43, den Tanke, at det er noget betænkeligt, om der skulde blive mange Tilforordnede, at de da skulde kunne afgive deres Stemmer til Slutningen, og at det derfor var ønskeligt at fratage dem denne Myndighed. Dette tror jeg ikke consequent kan finde Sted; thi, ligesom den hele Forandring, hvorom Taleren er, i sin nærværende Stikelse er en Overførelse af Valglovens § 34 paa Landsthingsvalgene, saaledes tror jeg ogsaa, at Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om de Tilforordnede maae have Lov til at afgive deres Stemmer først, bør gaae ud fra, hvad der fastsættes i Valglovens § 34; thi det vilde være inconsequent, om Lovgivningen ved Landsthingsvalgene fastsatte noget Andet om disse Tilforordnede, end hvad der gjælder med Hensyn til Folkethingsvalgene, og § 34 er her ikke under Ventilation. Men i Slutningen af § 34 hedder det udtrykkeligt: „naar, uagtet Formandens Opfordring, Ingen mere begjærer at deeltage i Valget, tilføre Valgbestyrrelsens Medlemmer og samles Medhjælpere deres Stemmer“, og derfor forekommer det mig inconsequent, om man vilde berøve Medhjælperne ved Landsthingsvalgene den Ret, som er indrømmet Medhjælperne ved Folkethingsvalgene. Naar det saaledes ikke vel lader sig gjøre at gennemføre denne Foranstaltning, vil det unægteligt altid være noget betænkeligt at faae for mange Tilforordnede, og det vilde derfor være ønskeligt ikke at dele Valgkredse i flere Afdelinger end fornødent; men dette fremtræder ogsaa skarpt, naar Valglovens § 42 forsaavidt bliver uforandret, og dertil knytter sig Forslaget under Nr. 3. Der beholdes da heelt igjennem det Udtryk „fornødent“ at dele en Valgmandskreds Afdelinger, og der overlades saaledes ikke Communalbestyrelserne en saa lar Myndighed, som den, der synes at være antydnet i den Kjøbenhavnske Communalbestyrelses Indstilling, og som derfra er gaaet over i Loven under Nr. 4.